

Wyrok z dnia 29 lipca 1998 r.

II UKN 150/98

Warunkiem przyznania inwalidzkiej renty rolniczej jest istnienie długotrwałej niezdolności rolnika do pracy w gospodarstwie rolnym.

Przewodniczący SSN: Maria Mańkowska (sprawozdawca), Sędziowie SN: Barbara Wagner, Andrzej Wasilewski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 1998 r. sprawy z wniosku Mariana K. przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego-Oddziałowi Regionalnemu w P. o rentę rolniczą wypadkową, na skutek kasacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 15 stycznia 1998 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e n i e

Marian K. odwołał się od decyzji Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego-Oddziału Regionalnego w P. z dnia 11 grudnia 1996 r. o wstrzymaniu wypłaty renty rolniczej.

Wyrokiem z dnia 27 marca 1997 r. Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie oddalił odwołanie i ustalił, że wnioskodawca pobierał rentę rolniczą wypadkową od 15 października 1994 r., przyznaną mu wyrokiem Sądu Wojewódzkiego z dnia 9 maja 1995 r., jednakże badanie kontrolne wyznaczone na maj 1996 r. wykazało, iż wnioskodawca nie jest długotrwale niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym i organ rentowy decyzją z dnia 11 grudnia 1996 r. wstrzymał wypłatę renty inwalidzkiej. Na podstawie opinii biegłych lekarzy specjalistów chirurga - ortopedy i neurologa Sąd uznał, że upadki wnioskodawcy z drabiny w dniach 16 sierpnia 1993 r. i 18 kwietnia 1994 r. nie pozostawiły objawów pourazowych w zakresie układu nerwowego, ani uszkodzeń rdzenia kręgowego i nerwów obwodowych.

Natomiast rozpoznane zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa i zniekształcenie 3 trzonów nie powodują długotrwałej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie wyrokiem z dnia 15 stycznia 1998 r. oddalił apelację wnioskodawcy, po uzupełnieniu postępowania dowodowego opiniami lekarzy specjalistów: chirurga - ortopedy i neurologa - psychiatry. Biegli zapoznali się z dodatkowo złożoną przez wnioskodawcę dokumentacją lekarską z Centrum Rehabilitacji Rolników i ustalili, że upośledzenie narządu ruchu wnioskodawcy nie jest duże i nie powoduje długotrwałej niezdolności do wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym; nie ma też wskazań do noszenia gorsetu ortopedycznego. W tych warunkach Sąd Apelacyjny przyjął, że wnioskodawca nie spełnia przesłanki z art. 21 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników w zakresie niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, zatem nie posiada obecnie prawa do renty.

Pełnomocnik wnioskodawcy zaskarżył kasacją powyższy wyrok, zarzucając naruszenie art. 328 § 2 i 233 § 1 KPC poprzez brak oceny wiarygodności dowodów oraz brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału i wnosił o uchylenie wyroków obu instancji i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja nie jest zasadna. Wbrew zarzutom kasacyjnym - Sądy obu instancji nie naruszyły wymagań wynikających z przepisów art. 233 § 1 i art. 328 § 1 KPC. Sąd Apelacyjny wszechstronnie rozważył zebrany materiał dowodowy, po uzupełnieniu dodatkowymi opiniami biegłych lekarzy specjalistów, właściwych dla schorzeń wnioskodawcy oraz prawidłowo ocenił wiarygodność i moc dowodów. Biegli lekarze wzięli pod uwagę wyniki specjalistycznych badań lekarskich wnioskodawcy, w tym badanie radiologiczne i rezonans magnetyczny oraz przeprowadzili badania wnioskodawcy w warunkach ambulatoryjnych. Wszystkie te badania wykazały, że upośledzenie funkcji narządów ruchu u wnioskodawcy nie jest duże i nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku zawiera wskazanie podstawy faktycznej i prawnej, z przytoczeniem przepisu prawa materialnego. Przedstawione przez wnioskodawcę dowody leczenia nie zostały też pominięte, biegli sądowi ustosunkowali się do nich, nie podzielając stanowis-

ka lekarzy leczących. Zarówno Sąd Wojewódzki, jak i Sąd Apelacyjny niewadliwie uznały opinie biegłych lekarzy za obiektywne i nie znalazły podstaw do kwestionowania ich rzetelności, jako specjalistów odpowiednich dla schorzeń zgłaszanych przez wnioskodawcę. Jednoznaczna opinia czterech biegłych lekarzy, że wnioskodawca nie jest długotrwale niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, co stanowi potwierdzenie badań kontrolnych Obwodowej i Wojewódzkiej Komisji Lekarskiej do Spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia, uzasadnia odmowę przyznania wnioskodawcy prawa do inwalidzkiej renty rolniczej. Zgodnie bowiem z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (jednolity tekst: Dz.U. z 1993 r. Nr 71, poz. 342) warunkiem przyznania tego prawa jest długotrwała niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym.

Z tych wszystkich względów i na podstawie art. 393¹² KPC Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

=====